

NEWS

Kad video siena uzrunā katru atsevišķi

2026. gada 13. augusts, Tobias Engl

Attēls publiskā telpā var tikt dalīts. Simts cilvēku skatās vienu un to pašu tablo, un katrs no tā paņem to, kas uz viņu attiecas. Skaņa to ilgi nespēja. Kurš stacijā dzird paziņojumu, dzird to pašu balsi, ko visi, tajā pašā valodā, tajā pašā skalumā — vai tas viņam domāts vai ne. Skaņa telpā vienmēr nozīmēja: viens runā, visi dzird.

Tajā ir kaut kas rupjš, ko nepamanām tikai tāpēc, ka esam pieraduši. Halle, kurā runā, ir halle, kurā vairums vārdu nonāk pie nepareizajiem. Tas viens paziņojums, kas svarīgs, pazūd daudzo straumē, kas nevienam nav domāti. Skalums bija vienīgais celš, kā tikt sadzirdētam, un skalums trāpa katram.

Attēls paliek publisks, skaņa kļūst privāta.

Jauna bezvadu audio tehnikas paaudze, Auracast, apgriež veco likumu otrādi. Vienas virsmas skaņu var izvērst vairākās sliedēs, kas rit blakus, nepārkļājoties. Kurš vēlas, pieslēdzas ar austiņām vai dzirdes aparātu un saņem savu sliedi: savu valodu, savu skalumu, komentāru, kas pieder attēlam, kuru viņš tobrīd redz. Telpa paliek klusa. Sadzirdēts tiek tik un tā.

ScreenWay šīs sliedes savieno ar to, kas rit uz sienas. Video siena visiem rāda vienu un to pašu un tomēr uzrunā katru atsevišķi. Uz perona viens dzird paziņojumu vāciski, otrs angļiski, trešais caur savu dzirdes aparātu, iestatītu skaļāk, jo viņam tā vajag. Rādīt visiem vienu un to pašu un katram pateikt ko citu vairs nav pretruna.

Tas, kas līdz ar to mainās, ir klusāks, nekā domā, un vienlaikus lielāks. Kopīgai telpai vairs neviens nav jāatstāj novārtā, un tai tādēļ nav jāklūst skaļākai. Skaņa beidz būt troksnis un sāk iegūt adresātu. Video siena, kas uzrunā katru atsevišķi, galu galā ir pieklājīgāka par jebkuru skaļruni, kas domāja labu un pret visiem izturējās vienādi.